

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΠΡΩΤΟ ΤΜΗΜΑ

ΥΠΟΘΕΣΗ ΚΑΡΑΤΖΑ ΚΑΙ ΚΑΡΑΜΑΝΟΓΛΟΥ

ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

(Προσφυγή υπ' αριθμόν 66529/09)

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟ

30 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2015

Η απόφαση αυτή θα καταστεί οριστική.

Ενδέχεται να τύχει βελτιώσεων ως προς την μορφή

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Μεταφραστική Υπηρεσία Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα.

Service des Traductions du Ministère des Affaires Étrangères de la République Hellénique, Athènes.

Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Service, Athens.

Στην υπόθεση Καρατζά και Καραμανόγλου κατά της Ελλάδος

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (Πρώτο Τμήμα), συνεδριάζον σε τμήμα συντιθέμενο από τους δικαστές :

Mirjana Lazarova Trajkovska *Πρόεδρο,*

Λίνο - Αλέξανδρο Σισιλιανο

Skenija Turkovic *Δικαστές και*

André Wampach *Γραμματέας Τμήματος*

Αφού διασκέφτηκε σε συμβούλιο την 7^η Απριλίου 2015

Εκδίδει την ακόλουθη απόφαση, η οποία υιοθετήθηκε κατά την ημερομηνία αυτήν.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

1.- Η υπόθεση εισήχθη δυνάμει της υπ' αριθμόν 66529/09 προσφυγής, την οποία κατέθεσαν κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας δύο υπήκοοι αυτής, οι κ.κ. Ελένη ΚΑΡΑΤΖΑ και Αικατερίνη ΚΑΡΑΜΑΝΟΓΛΟΥ «προσφεύγουσες», οι οποίες προσέφυγαν ενώπιον του Δικαστηρίου την 27^η Νοεμβρίου 2009 δυνάμει του άρθρου 34 της Συμβάσεως για την Προάσπιση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και των Θεμελιωδών Ελευθεριών («η Σύμβαση»).

2.- Οι προσφεύγουσες εκπροσωπήθηκαν από τον κ. Β. ΧΕΙΡΔΑΡΗ, Δικηγόρο Αθηνών.

Η Ελληνική Κυβέρνηση («η Κυβέρνηση») εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιό της κ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟ, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και την Γ. ΚΟΤΤΑ, Δικαστικό Πληρεξούσιο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

3.- Την 17^η Νοεμβρίου 2010, η προσφυγή κοινοποιήθηκε στην Κυβέρνηση.

Μεταφραστική Υπηρεσία Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα.

Service des Traductions du Ministère des Affaires Étrangères de la République Hellénique, Athènes.

Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Service, Athens.

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ**A.- ΠΕΡΙΣΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΕΩΣ**

4.- Οι προσφεύγουσες γεννήθηκαν το 1956 και 1931 αντιστοίχως και διαμένουν στην Αθήνα.

5.- Την 15^η Φεβρουαρίου 2006, η κα Μ.-R. Ρ. κατέθεσε μήνυση κατά των προσφευγουσών για εξύβριση και δυσφήμιση, παραβιάσεις που διαπράχθησαν προφανώς την 18^η Νοεμβρίου και 24^η Δεκεμβρίου 2005.

6.- Την 17^η Μαΐου 2006 και 18^η Νοεμβρίου 2007, ο Εισαγγελέας Πλημμελειοδικών Αθηνών κάλεσε τις προσφεύγουσες να τοποθετηθούν και ενημερώθηκαν τότε για τις εις βάρος τους κατηγορίες.

7.- Την 21^η Ιουνίου 2007, ο εν λόγω Εισαγγελέας ζήτησε την ποινική δίωξη των προσφευγουσών.

8.- Δυνάμει της από 29^{ης} Μαΐου 2009 απόφασης, το Πλημμελειοδικείο Αθηνών έθεσε τέλος στις διώξεις κατά των προσφευγουσών, επειδή η κα Μ.-R. Ρ. απέσυρε την μήνυσή της κατά την συνεδρίαση (υπ' αριθμ. 43962/2009 απόφαση).

B.- ΣΧΕΤΙΚΟ ΕΘΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΗ

9.- Δυνάμει του υπ' αριθμόν 4239/2014 νόμου περί «δίκαιης ικανοποίησης λόγω υπέρβασης της εύλογης διάρκειας της δίκης ενώπιον των ποινικών και πολιτικών δικαστηρίων και του Ελεγκτικού Συνεδρίου» τέθηκε εν ισχύ την 20^η Φεβρουαρίου 2014. Εισάγει μεταξύ άλλων ρυθμίσεων το δικαίωμα νέας αίτησης αποζημιώσεως για την παροχή δίκαιης ικανοποίησης λόγω αδικαιολόγητης παρατάσεως της διαδικασίας ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Συγκεκριμένα το άρθρο 3 παρ. 1 ορίζει :

Μεταφραστική Υπηρεσία Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα.

Service des Traductions du Ministère des Affaires Étrangères de la République Hellénique, Athènes.

Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Service, Athens.

Η αίτηση δίκαιης ικανοποίησης ασκείται ανά βαθμό δικαιοδοσίας ξεχωριστά. Πρέπει να κατατίθεται εντός προθεσμίας έξι (6) μηνών από την δημοσίευση της οριστικής απόφασης του δικαστηρίου που εκδόθηκε μετά από δίκη για την οποία ο αιτών παραπονείται ότι υπήρξε υπέρβαση της εύλογης διάρκειάς της. (...)».

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

I.- ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΝΑΦΕΡΘΕΙΣΑ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΠΑΡ. 1 ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

10.- Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι κατά την διάρκεια της διαδικασίας δεν τηρήθηκε η αρχή της «εύλογης προθεσμίας», όπως προβλέπεται από το άρθρο 6 παρ. 1 της Συμβάσεως, το οποίο έχει ως εξής :

«Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα όπως η υπόθεσίς του δικασθή (...) εντός λογικής προθεσμίας, υπό δικαστηρίου (...), το οποίον θα αποφασίση (...) επί των αμφισβητήσεων επί των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του αστικής φύσεως (...)»

11.- Η Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι οι προσφυγές πρέπει να κηρυχθούν απαράδεκτες κατ' εφαρμογή του νέου κριτηρίου, το οποίο προβλέπεται από το άρθρο 35 παρ. 3β) της Συμβάσεως, όπως τροποποιήθηκε από το υπ' αριθμόν 14 Πρωτόκολλο, σύμφωνα με το οποίο το Δικαστήριο δύναται να κηρύξει προσφυγή απαράδεκτη, όταν «ο προσφεύγων δεν έχει υποστεί σημαντική ζημία, εκτός εάν ο σεβασμός των δικαιωμάτων του ανθρώπου, όπως αυτά ορίζονται από την Σύμβαση και τα Πρωτόκολλά της, απαιτεί την εξέταση της προσφυγής επί της ουσίας και υπό την προϋπόθεση ότι δεν δύναται να απορριφθεί για τον λόγο αυτό καμία υπόθεση, η

Μεταφραστική Υπηρεσία Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα.

Service des Traductions du Ministère des Affaires Étrangères de la République Hellénique, Athènes.

Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Service, Athens.

οποία δεν έχει εξετασθεί δεόντως από εσωτερικό δικαστήριο». Η Κυβέρνηση ισχυρίζεται, επιπλέον, ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως καταχρηστική.

12.- Σε ό,τι αφορά την πρώτη ένσταση, το Δικαστήριο υπογραμμίζει ότι έχει ήδη απορρίψει παρόμοια ένσταση με αυτή που αναφέρεται στην περίπτωση αυτή (βλ. ΓΚΛΕΤΣΟΣ κατά Ελλάδος, υπ' αριθμόν 58572/10, παρ. 18, 6 Φεβρουαρίου 2014). Κατ' εφαρμογή της παρούσης νομοθεσίας, πρέπει να απορριφθεί η ένσταση αυτή στο πλαίσιο της παρούσης υποθέσεως. Σχετικά με την δεύτερη ένσταση, το Δικαστήριο αναφέρει ότι κανένα στοιχείο δεν δύναται να καταλήξει στον καταχρηστικό χαρακτήρα της προσφυγής. Ως εκ τούτου απορρίπτει την δεύτερη ένσταση.

13.- Αναφορικά με την ουσία της αιτίασης, η Κυβέρνηση προβαίνει σε χρονολογική ανάλυση της εν λόγω διαδικασίας. Υποστηρίζει ότι η διαδικασία ξεκίνησε την 21^η Ιουνίου 2007, ημερομηνία κατά την οποία ο Εισαγγελέας Πλημμελειοδικών Αθηνών ζήτησε την ποινική δίωξή. Ως εκ τούτου, η Κυβέρνηση εκτιμά ότι η υπόθεση εκρίθη εντός ευλόγου προθεσμίας.

A.- Αναφορικά με την πρώτη προσφεύγουσα.

1.- Επί του παραδεκτού

14.- Το Δικαστήριο εκτιμά ότι η αιτίαση αυτή δεν είναι εμφανώς αβάσιμη δυνάμει του άρθρου 35 παρ. 3 της Συμβάσεως. Συνεπώς, δεν αντιτίθεται σε άλλο λόγο μη παραδεκτού. Πρέπει, επομένως, να κηρυχθεί παραδεκτή.

2.- Επί της ουσίας

(α) Περίοδος που πρέπει να ληφθεί υπ' όψιν

15.- Το Δικαστήριο υπογραμμίζει ότι η περίοδος που πρέπει να ληφθεί υπ' όψιν ξεκίνησε την 17^η Μαΐου 2006, ημερομηνία κατά την οποία ο Εισαγγελέας Πλημμελειοδικών Αθηνών κάλεσε την προσφεύγουσα να τοποθετηθεί. Συνεπώς, την εν λόγω ημερομηνία η προσφεύγουσα ενημερώθηκε για τις εις βάρος της κατηγορίες. Η διαδικασία ολοκληρώθηκε την 29^η Μαΐου 2009, ημερομηνία κατά την οποία το Πλημμελειοδικείο Αθηνών έθεσε τέλος στις διαδικασίες κατά την προσφεύγουσα. Διήρκησε, συνεπώς, πλέον των τριών ετών για έναν βαθμό δικαιοδοσίας.

(β) Λογική διάρκεια της διαδικασίας

16.- Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι ο εύλογος χαρακτήρας της διάρκειας της διαδικασίας εκτιμάται συμφώνως προς τις περιστάσεις της υποθέσεως και σχετικά με τα προβλεπόμενα από την νομολογία του Δικαστηρίου κριτήρια, ειδικότερα την πολυπλοκότητα της υποθέσεως, την συμπεριφορά του προσφεύγοντος και των αρμοδίων αρχών, καθώς και το αντικείμενο της διαμάχης για τους εμπλεκομένους (βλ. μεταξύ πολλών άλλων *MIXELIOYΔΑΚΗΣ κατά της Ελλάδος*, αρ. 54447/10, 3 Απριλίου 2013)

17.- Το Δικαστήριο αντιμετώπισε κατ' επανάληψιν υποθέσεις με ζητήματα παρόμοια με αυτά της εν λόγω υποθέσεως και διαπίστωσε παράβαση του άρθρου 6 παρ. 1 της Συμβάσεως (βλ. προαναφερόμενη *MIXELIOYΔΑΚΗΣ*).

18.- Θεωρεί ότι η παρούσα υπόθεση δεν παρουσιάζει ιδιαίτερη δυσκολία. Επιπλέον δεν θεωρεί την επιμήκυνση της διαδικασίας καταλογιστέα στην συμπεριφορά των προσφευγουσών. Λαμβάνοντας υπ' όψιν την σχετική νομολογία, θεωρεί ότι στην περίπτωση αυτή η διάρκεια των

επιδίκων διαδικασιών υπήρξε υπερβολική και δεν πληρούσε την απαίτηση της «λογικής προθεσμίας».

19.- Ως εκ τούτου, υφίσταται παραβίαση του άρθρου 6 παρ. 1

B.- Αναφορικά με την δεύτερη προσφεύγουσα.

20.- Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι ο εύλογος χαρακτήρας της διάρκειας της διαδικασίας εκτιμάται συμφώνως προς τις περιστάσεις της υποθέσεως και σχετικά με τα προβλεπόμενα από την νομολογία του Δικαστηρίου κριτήρια, ειδικότερα την πολυπλοκότητα της υποθέσεως, την συμπεριφορά του προσφεύγοντος και των αρμοδίων αρχών, καθώς και το αντικείμενο της διαμάχης για τους εμπλεκόμενους (βλ. μεταξύ πολλών άλλων *MIXELIOYΔΑΚΗΣ κατά της Ελλάδος*, αρ. 54447/10, 3 Απριλίου 2013)

21.- Το Δικαστήριο υπογραμμίζει ότι η περίοδος που πρέπει να ληφθεί υπ' όψιν ξεκίνησε την 18^η Ιανουαρίου 2007, ημερομηνία κατά την οποία ο Εισαγγελέας Πλημμελειοδικών Αθηνών κάλεσε την προσφεύγουσα να τοποθετηθεί και ολοκληρώθηκε την 29^η Μαΐου 2009, ημερομηνία κατά την οποία το Πλημμελειοδικείο Αθηνών έθεσε τέλος στις διαδικασίες κατά της προσφεύγουσας. Διήρκησε, συνεπώς, δύο έτη και τέσσερις μήνες περίπου για έναν βαθμό δικαιοδοσίας.

22.- Το Δικαστήριο θεωρεί ότι η παρούσα υπόθεση δεν παρουσιάζει ιδιαίτερη δυσκολία και ότι αφ' εαυτής η διάρκεια των δύο ετών και τεσσάρων μηνών δεν είναι από μόνη της παράλογη για έναν βαθμό διαδικασίας (βλ. *ZACHARIS κατά της Ελλάδος* (αποφ.), αρ 32283/02, 14 Δεκεμβρίου 2004, *ΑΞΙΟΓΛΟΥ και άλλοι κατά της Ελλάδος*

(αποφ), αρ. 45145/06, 12 Μαρτίου 2009 και ΚΑΡΑΜΠΑΤΣΟΥ κατά της Ελλάδος (αποφ), αρ. 40138/09, 27 Μαρτίου 2012 και ΚΑΝΤΑΣ κατά της Ελλάδος (αποφ), αρ. 47943/10, 26 Νοεμβρίου 2013). Τέλος, το Δικαστήριο δεν επεσήμανε αδικαιολόγητη περίοδο αδράνειας ή καθυστέρηση καταλογιστέα στην συμπεριφορά των δικαστικών αρχών. Επί πλέον, παρατηρεί ότι ο υποστηρίχθηκε ο ρυθμός της διαδικασίας. Συνεπώς, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η επίδικος διαδικασία πληρούσε την απαίτηση της «λογικής προθεσμίας».

23.- Έπεται ότι σε ό,τι αφορά την δεύτερη προσφεύγουσα, ο σχετικός ισχυρισμός πρέπει να απορριφθεί ως προδήλως αβάσιμος, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 35 παρ. 3 και 4 της Συμβάσεως.

B.- ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΝΑΦΕΡΘΕΙΣΑ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 13 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ

24.- Οι προσφεύγοντες παραπονούνται επίσης για το γεγονός ότι στην Ελλάδα δεν υφίσταται πραγματική προσφυγή για να παραπονεθεί κάποιος για την υπερβολική διάρκεια της διαδικασίας. Επικαλούνται το άρθρο 13 της Συμβάσεως, το οποίο ορίζει ως ακολούθως :

«Παν πρόσωπον του οποίου τα αναγνωριζόμενα εν τη (...) Συμβάσει δικαιώματα και ελευθερίαι παρεβιάσθησαν, έχει το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής ενώπιον εθνικής αρχής, έστω και εάν η παραβίασης διεπράχθη υπό προσώπων ενεργούντων εν τη εκτελέσει των δημοσίων καθηκόντων τους».

A.- Σε ό,τι αφορά την πρώτη προσφεύγουσα

1.- Επί του παραδεκτού

25.- Το Δικαστήριο εκτιμά ότι η αιτίαση αυτή δεν είναι εμφανώς αβάσιμη δυνάμει του άρθρου 35 παρ. 3 της

Συμβάσεως. Συνεπώς, δεν αντιτίθεται σε άλλο λόγο μη παραδεκτού. Πρέπει, επομένως, να κηρυχθεί παραδεκτή.

2.- Επί της ουσίας

26.- Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι το άρθρο 13 εγγυάται πραγματική προσφυγή ενώπιον εθνικού δικαστηρίου που να επιτρέπει την προβολή παραπόνων για μη τήρηση της υποχρέωσης, η οποία επιβάλλεται από το άρθρο 6 παρ. 1, ήτοι να εξετασθούν οι υποθέσεις εντός ευλόγου προθεσμίας (βλ. *KUDLA κατά Πολωνίας* [GC], υπ' αριθμόν 30210/06, παρ. 156, ΕΔΔΑ 2000-XI).

27.- Εξάλλου, το Δικαστήριο είχε ήδη την ευκαιρία να διαπιστώσει ότι η ελληνική έννομη τάξη δεν προσέφερε στους ενδιαφερομένους πραγματική προσφυγή δυνάμει του άρθρου 13 της Συμβάσεως, που να τους επιτρέπει να παραπονεθούν για την διάρκεια της διαδικασίας (βλ. *ΜΙΧΕΛΙΟΥΔΑΚΗΣ κατά της Ελλάδος*, προαναφερομένη, και οι αναφορές).

28.- Το Δικαστήριο αναφέρει ότι την 20^η Φεβρουαρίου 2014 τέθηκε σε ισχύ ο υπ' αριθμόν 4239/2014 νόμος, ο οποίος αφορά την δίκαιη ικανοποίηση λόγω υπέρβασης της εύλογης διάρκειας της δίκης ενώπιον των ποινικών και πολιτικών δικαστηρίων και του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Δυνάμει του προαναφερομένου νόμου, προβλέπεται νέα προσφυγή που επιτρέπει στους ενδιαφερομένους να παραπονεθούν για την διάρκεια κάθε βαθμίδος της διαδικασίας ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου εντός προθεσμίας έξι μηνών από την ημερομηνία δημοσίευσής της σχετικής αποφάσεως (βλ. προαναφερομένη παράγραφος 9). Εντούτοις το Δικαστήριο παρατηρεί ότι ο εν λόγω νόμος δεν έχει

αναδρομική ισχύ. Συνεπώς, δεν προβλέπει παρόμοια προσφυγή για υποθέσεις, οι οποίες έχουν ήδη ολοκληρωθεί έξι μήνες πριν από τη θέση σε ισχύ. Ως εκ τούτου, οι προσφεύγοντες δεν δύνανται να ασκήσουν την εν λόγω προσφυγή.

29.- Λαμβάνοντας υπ' όψιν ό,τι προαναφέρεται, το Δικαστήριο εκτιμά ότι υπάρχει παραβίαση του άρθρου 13 της Συμβάσεως λόγω της απουσίας στο εθνικό δίκαιο, κατά την εποχή των γεγονότων, προσφυγής, η οποία θα επέτρεπε στους προσφεύγοντες να διεκδικήσουν την επικύρωση του δικαιώματός τους να εξετασθεί η υπόθεσή τους εντός λογικής προθεσμίας δυνάμει του άρθρου 6 παρ. 1 της Συμβάσεως.

B.- Σε ό,τι αφορά την δεύτερη προσφεύγουσα

30.- Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι το άρθρο 13 έχει ερμηνευθεί ότι δεν απαιτεί προσφυγή στο εθνικό δίκαιο, παρά μόνο όταν πρόκειται για αιτιάσεις, δυνάμενες να θεωρηθούν «υπερασπίσιμες» σύμφωνα με την Σύμβαση (βλ. μεταξύ άλλων *BOYLE ET RICE c. Royaume-Uni*, 21^η Ιουνίου 1988, παρ. 52, σειρά A, αρ.131).

31.- Λαμβάνοντας υπ' όψιν τα προαναφερόμενα συμπεράσματά του σχετικά με την ελκόμενη από το άρθρο 6 παρ. 1 αιτίαση, το Δικαστήριο εκτιμά ότι ο προσφεύγων δεν προβάλλει υπερασπίσιμη αιτίαση (*ΠΑΣΣΑΡΗΣ κατά της Ελλάδος* (αποφ.) αρ. 5334/07, 24 Σεπτεμβρίου 2009)

32.- Έπεται ότι η αιτίαση αυτή πρέπει, επίσης, να απορριφθεί ως προδήλως αβάσιμη, κατ' εφαρμογήν των άρθρων 35 παρ. 3^α και 4 της Συμβάσεως.

III.- ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 41 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ.

33.- Δυνάμει του άρθρου 41 της Συμβάσεως

Μεταφραστική Υπηρεσία Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα.

Service des Traductions du Ministère des Affaires Étrangères de la République Hellénique, Athènes.

Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Service, Athens.

«Εάν το Δικαστήριο κρίνει ότι υπήρξε παραβίαση της Σύμβασης ή των Πρωτοκόλλων της, και αν το εσωτερικό δίκαιο του Υψηλού Συμβαλλόμενου Μέρους δεν επιτρέπει παρά μόνο ατελή εξάλειψη των συνεπειών της παραβίασης αυτής, το Δικαστήριο χορηγεί, εφόσον είναι αναγκαίο, στον παθόντα δίκαιη ικανοποίηση».

A.- ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗ

34.- Η πρώτη προσφεύγουσα ζητά το ποσό των € 5.000 ως ηθική αποζημίωση για την ζημία, την οποία υπέστη.

35.- Η Κυβέρνηση αμφισβητεί τις απατήσεις αυτές

36.- Το Δικαστήριο εκτιμά ότι πρέπει να επιδικασθεί στην πρώτη προσφεύγουσα το ποσό των € 1.950 ως ηθική αποζημίωση για την ζημία την οποία υπέστη, πλέον φόρων επί του ποσού αυτού

B.- ΕΞΟΔΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΔΑΠΑΝΗ

37.- Οι προσφεύγουσες ζητούν από κοινού το ποσό των € 1.230 για έξοδα και δικαστικές δαπάνες, που πραγματοποιήθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου. Προσκομίζουν τιμολόγιο στο οποίο αναγράφεται το όνομα της πρώτης προσφεύγουσας καθώς και το ζητούμενο ποσό.

38.- Η Κυβέρνηση αμφισβητεί τις απαιτήσεις αυτές

39.- Σύμφωνα με την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η επιδίκαση των εξόδων και των δικαστικών δαπανών με βάση το άρθρο 41 προϋποθέτει, ότι αποδεικνύονται πραγματικά, αναγκαία και, επιπλέον, εύλογα ως προς το ύψος των επιτοκίων τους (ΙΑΤΡΙΑΔΗΣ κατά της Ελλάδος (δίκαιη ικανοποίηση) (GC), υπ' αριθμόν 31107/96, § 54, ΕΔΔΑ 2000 – XI).

40.- Στην προκειμένη περίπτωση, λαμβάνοντας υπ' όψιν τα στοιχεία, που έχει στην κατοχή του και τα

Μεταφραστική Υπηρεσία Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα.

Service des Traductions du Ministère des Affaires Étrangères de la République Hellénique, Athènes.

Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Service, Athens.

προαναφερόμενα κριτήρια, το Δικαστήριο κρίνει εύλογο να χορηγηθούν στην προσφεύγουσα € 350 για τον λόγο αυτό, πλέον των φόρων επί του ποσού αυτού.

Γ.- ΤΟΚΟΙ ΥΠΕΡΗΜΕΡΙΑΣ

41.- Το Δικαστήριο κρίνει κατάλληλο να βασίσει τα επιτόκια των τόκων υπερημερίας στο οριακό επιτόκιο δανεισμού της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, αυξημένο κατά τρεις ποσοστιαίες μονάδες.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΟΜΟΦΩΝΑ

1. *Κηρύττει* την προσφυγή παραδεκτή αναφορικά με την πρώτη προσφεύγουσα και απαράδεκτη αναφορικά με την δεύτερη προσφεύγουσα
2. *Αποφαίνεται* ότι υπάρχει παραβίαση του άρθρου 6 § 1 της Συμβάσεως σε ό,τι αφορά την πρώτη προσφεύγουσα
3. *Αποφαίνεται* ότι υπάρχει παραβίαση του άρθρου 13 της Συμβάσεως, σε ό,τι αφορά την δεύτερη προσφεύγουσα.
4. *Αποφαίνεται ότι*
 - το εναγόμενο Κράτος πρέπει να καταβάλει στην προσφεύγουσα και σε διάστημα τριών μηνών, τα ακόλουθα ποσά
 - € 1.950 (χίλια εννιακόσια πενήντα ευρώ) πλέον των φόρων επί του ποσού αυτού, για ηθική βλάβη
 - € 350 (τριακόσια πενήντα ευρώ) πλέον των φόρων επί του ποσού αυτού, για έξοδα και δικαστική δαπάνη
 - από την λήξη της εν λόγω προθεσμίας και μέχρι την καταβολή, το ποσό αυτό θα αυξηθεί με απλό επιτόκιο ίσο με το οριακό επιτόκιο δανεισμού της

Μεταφραστική Υπηρεσία Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα.

Service des Traductions du Ministère des Affaires Étrangères de la République Hellénique, Athènes.

Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Service, Athens.

Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, που εφαρμόζεται κατά την περίοδο αυτή, αυξημένο κατά τρεις ποσοστιαίες μονάδες.

5. *Απορρίπτει* την αίτηση δίκαιης ικανοποίησης για το επιπλέον.

Συντάχθηκε στα γαλλικά, μετά κοινοποιήθηκε εγγράφως την 30^η Απριλίου 2015 σε εφαρμογή του άρθρου 77 §§ 2 και 3 του Κανονισμού.

André WAMPACH

Αναπληρωτής Γραμματέας

Mirjana Lazarova Trajkovska

Πρόεδρος

Ακριβής μετάφραση του συνημμένου γαλλικού εγγράφου
Αθήνα, 15/05/2015 Μεταφράστρια Ε. Παπαμαύρου